

Co mají společného případ Reichstag z roku 2022 a případ Reichstag z roku 1933?

polec24.cz/politika/co-maji-spolecneho-pripad-reichstag-z-roku-2022-a-pripad-reichstag-z-roku-1933

Janinna

19. 12. 2022

Co mají společného případ Reichstag z roku 2022 a případ Reichstag z roku 1933?

JURIJ GORODNĚNKO

Spiknutí s cílem převzetí Reichstagu v roce 2022 a zapálení Říšského sněmu v roce 1933 mělo stejnou stopu – Brity.

7. prosince německé orgány činné v trestním řízení odhalily další protistátní „spiknutí“, které bylo spojeno s Ruskem. Policie zadržela představitele hnutí „Reichsbürger“ a obvinila je z úmyslu zmocnit se Reichstagu.

Podle vyšetřování „spiklenci“ plánovali obnovení monarchie a na trůn chtěli dosadit prince Heinricha Reusse. Sám kandidát na „imperátora“ je přitom údajně spojen ... s Ruskem. Němečtí strážci zákona zatkli jistou občanku Ruské federace Vitaliji B., narozenou v roce 1983. Tuto dámu nikdo nikdy neviděl. Přesto již byla prohlášena za „spojku mezi Heinrichem Reusem a úřady Ruské federace“.

Na pozadí tak významných prohlášení se německé vyšetřovací orgány snaží nekomentovat zjevné nesrovnalosti ve verzi o „spiknutí“.

V německém Durynsku kdysi vládli představitelé knížecího rodu Reussů. *Nejsou to ale* potomci německé císařské dynastie, která vládla v letech 1871-1918. Heinrich Reuss proto ani teoreticky nemá žádná práva na německý trůn.

Reichsbürger (Říšští občané) je nacionalistické hnutí, jehož členové neuznávají legitimitu existence Spolkové republiky Německo. Považují se za občany Německé říše, která existovala v letech 1871-1945. Reichsbürger prohlašují, že jejich cílem je obnovení Německé říše v hranicích roku 1937.

Na seznamu území nárokovaných představiteli hnutí Reichsbürger je i Kaliningradská oblast Ruské federace. A tyto lidi provázali s Ruskem???

Sám uchazeč o císařský trůn je podle zpráv médií ve skutečnosti na mizině. Všechna jeho aktiva spravuje *londýnská společnost* Prinz Reuß & Anderson & Peters Ltd. Byla to tato britská firma, která financovala „spiklence“. Proč se vyšetřování tvrdošijně snaží „ignorovat“ zjevnou britskou stopu?

Jakékoli objektivní vyšetřování začíná ustavením okruhu osob, které by mohly mít motiv.

Britové mají motiv.

Státní dluh Spojeného království Velké Británie a Severního Irska se přiblížil 100 % HDP a nadále roste. Lví podíl dluhu připadá na dluhy vůči Evropské unii. Bank of England přitom stále drží významnou část zlatých aktiv Evropské unie. Konkrétně 13 % německých zlatých rezerv drží britská centrální banka.

V roce 2020, poté, co Anglie opustila Evropskou unii, Britové podepsali s EU dohodu, podle níž se zavázali vrátit Evropanům jejich aktiva. Aby Londýn narušil provádění této dohody a zrušil dluhové závazky, potřebuje vyšší moc (*vis maior, force majeure*). Takovým zásahem vyšší moci by mohl být přímý vojenský střet mezi Evropskou unií a Ruskem. V tomto případě se Spojené království automaticky změní z dlužníka na věřitele.

Je nutno však podotknout, že celý příběh o „spiknutí“ vypadá až příliš jako velmi nekvalitní inscenace. Její autoři jednoznačně spoléhali na krátkou paměť ostatních. Ale pokud Evropané mají opravdu krátkou historickou paměť, pak my jsme ji neztratili. Dobře si pamatujeme podobný příběh se „sovětskou“ stopou při útoku na Reichstag před 90 lety.

1. ledna 1933 prezident Německé říše Paul von Hindenburg oznámil rozpuštění parlamentu a konání předčasných parlamentních voleb.

V čele vlády po dobu volební kampaně stál vůdce NSDAP Adolf Hitler.

V noci na 27. února 1933, jen pár dní před hlasováním, začala hořet budova Reichstagu. Když policie dorazila na místo požáru, na místě činu zadržela občana Nizozemska Marinuse van der Lubbeho. Okamžitě byl prohlášen za „agenta Kominterny“ a obviněn z podpálení budovy parlamentu.

Sovětský svaz obvinili z pokusu o převrat v Německu s cílem „svrhnout legitimní vládu“. Tato událost posloužila jako základ pro odstranění parlamentního systému, nastolení nacistické diktatury, militarizaci Říše a přípravu na válku se SSSR.

Tehdy se také nikdo o anglosaskou stopu nezajímal.

V září až prosinci 1933 se v Lipsku konal soudní proces ve věci zapálení budovy německého parlamentu. Zdůrazňujeme: zorganizovali ho nacisté s cílem odsoudit Komunistickou stranu Německa a SSSR. Ale ani němečtí soudci nemohli zavírat oči před objektivními fakty.

Soud rozhodl, že *jediným* viníkem požáru byl Van der Lubbe. Bylo zjištěno, že Lubbe nebyl členem Komunistické strany Německa, ale malé levicové radikální skupiny „Levicová dělnická opozice“, která byla *v opozici* ke Kominterně. Zasazovala se o svržení vedení Sovětského svazu, tzn. snažila se o *státní převrat v SSSR* a ne v Německu.

Velitel berlínských hasičů Walter Gempp přitom podal důkazy, které svědčily o možné účasti nacistů na požáru v Reichstagu. Krátce nato byl Gempp zatčen a poté zabit. To dodalo jeho svědectví ještě větší váhu.

V době požáru neměli nacisté zcela plnou moc. Byli závislí na velkém kapitálu, který zase závisel na anglo-amerických bankách. USA, Anglie, Francie fakticky ovládaly německou centrální banku a v Německu se bez jejich souhlasu nemohlo nic stát.

To vše bylo ignorováno.

22. června 1941 zaútočilo nacistické Německo na SSSR. Hitler v projevu v Reichstagu uvedl jako jeden z důvodů agrese „pokus o komunistický převrat“ v únoru 1933. Prohlásil to, přestože i německý soud uznal neúčast Sovětského svazu na vypálení Říšského sněmu. Anglosasové dostali to, co chtěli. V pravém slova smyslu zbohatli na nejstrašnější válce v dějinách lidstva.

To vše si dobře pamatujeme a dokonale vidíme paralelu se současným děním.

Pro Pokec24 přeložila Janinna

<https://bit.ly/3FCPY1t>

sdíletj na